

Bilag

Et af udvalgets spørgsmål til erhvervsministeren og dennes svar herpå samt et af erhvervsministeren udarbejdet notat vedrørende kautionsinstitutordningen

Besvarelse af spørgsmål 22 stillet af Folketingets Erhvervsudvalg den 22. maj 1995 (L 124 – bilag 21)

Spørgsmål 22:

Hvordan definerer ministeren små og mellemstore virksomheder i relation til EU?

Svar:

Medfinansieringen til markedsudvikling og kompetenceudvikling kan alene ydes til små og mellemstore virksomheder. Den definition af små og mellemstore virksomheder, der anvendes, er den definition, der fremgår af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder. Det fremgår af den gældende definition, at små og mellemstore virksomheder er virksomheder med højst 250 ansatte og enten en årsomsætning på højst 20 mio. ecu eller en samlet status på højst 10 mio. ecu, og hvor højst 25 pct. af kapitalen ejes af et eller flere selskaber, som ikke opfylder denne definition, bortset fra offentlige investeringsselskaber, venture-selskaber eller – forudsat at der ikke udøves nogen kontrol – institutionelle investorer.

Denne definition svarer til den definition, VækstFonden hidtil har anvendt for medfinansiering til markedsudviklingsprojekter.

I forbindelse med behandlingen af forslaget til lov om ændring af lov om VækstFonden har spørgsmålet om finansieringsproblemer for mindre forretningsdrivende ved overdragelse af virksomheder været drøftet.

Drøftelserne skal ses i lyset af, at de statslige garantiordninger for kautionsinstitutter er under aftrapning. Den første lov om garantier til kautionsinstitutter var fra 1966. Dens formål

var at yde bistand til detailhandelsorganisationernes bestræbelser på at tilvejebringe finansieringsmuligheder til modernisering af detailhandelen.

Princippet videreføres ved en ny lov fra 1976, som foruden detailhandelen omfattede en række andre byerhverv. Denne lov ophævedes, da erhvervsfremmeloven trådte i kraft pr. 1. januar 1991.

Der var tale om statsgaranti til finansieringsinstitutter/kautionsinstitutter, der blev oprettet af landsomfattende sammenslutninger, og hvortil virksomhederne måtte henvende sig for at få en kaution.

I løbet af de 15 år 1976-loven var i kraft, blev der givet statsgaranti til 5 institutter på i alt ca. 17 mio. kr. ud af en rammebevilling på 60 mio. kr.

Der resterer 3 garantiordninger, og disse vil være afviklet i perioden 1997-2000.

Overvejelserne om en evt. fortsættelse af eller erstatning for ordningerne bør imidlertid ske ud fra en bredere analyse af mindre forretningsdrivendes problemer i forbindelse med virksomhedsoverdragelse, herunder om der gør sig særlige geografiske og branchemæssige forhold gældende.

Erhvervsministeren har i denne forbindelse givet tilsagn om sammen med relevante erhvervsorganisationer at foretage en sådan analyse.

Analysen skal foreligge i efteråret 1995 med henblik på evt. at indgå i debatten om regeringens regionalpolitiske redegørelse.